

Κατηγορία Β': Ποίημα

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

Αν εν κακόν τζι εξόριστον

- Κόπιασε, θκειέ παραμυθά, τζαι κάτσε στο πλευρόν μας Μοιράστου την σοφία σου για χάρη των παιδικιών μας.
- Καλώς σας ήβρα, φίλοι μου, κάθε καλόν δικό σας. Αφήστε, με τον λόγον μου γέλιο να σας χαρίσω τζ' ούλους μεγάλους τζαι μιτσιούς να σας ευχαριστήσω.

Είσιεν που λέτε στο χωρκόν άρκοντες τζαι δεσπότες,
 μα ένας εξεχώριζεν, είσιεν κλειστές τες πόρτες.
 Ήτουν πολλά πικράντερος, ήτουν τζαι κουτσομπόλης,
 σειρόττερον εν έβρισκες μέσα στην πλάσην όλην.
 Εφταίαν του τα ρούχα του, ήταν τζαι φοητσίαρης,
 ήρτεν τζι ο κορωνοϊός, τζι εχώστην μες τ' αρμάριν.
 Στη στράταν δεν εξέβαινε, πλασμάτου δεν εμίλαν,
 αθρώπου δεν εκόντευκεν, οινόπνευμαν επίταν.
 Έναν πρωίν σηκώστηκεν, τον δούλον διατάσσει,
 επιγραφήν στο σπίτιν του, τούτον να του χαράξει:
 «Μηδέν εισίτω κακόν», κανέν κακον μεν έμπει...
 Αππ' έξω που την θύραν του, κόσμος πολλύς συνάχτη...
 Έστεκεν ούλλον το χωρκόν τζαι εθώρεν μ' απορίαν,
 πετάσσεται ο φιλόσοφος με περιττήν σοφίαν,
 όμως, όπως εφάνηκεν είσιεν τζαι ειρωνείαν:
 «Τζι ο κύριος σου του σπιθκιού, πού θα μεινίσκει τότες;
 Με τούτην την επιγραφήν για λλόου του, εκλείσασιν οι πόρτες».

Φίλοι, εν χρόνοι δύσκολοι, αλλά μεν φοηθείτε.
 Στα σπίθκια σας να μείνετε, τα μέτρα να τηρείτε,
 μα τες καρκές σας ανοιχτές, πάντα να τες κρατείτε.

Πηγή:

Διογένης Λαέρτιος, Βίοι Φιλοσόφων. Διογένης, μετάφρ. Σ. Γκιργκένης

μοχθηροῦ ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν, «μηδὲν εἰσίτω κακόν», «ὁ οὖν κύριος», ἔφη, «τῆς οἰκίας ποῦ εἰσέλθη;»

Όταν κάποιος μοχθηρός άνθρωπος χάραξε επιγραφή στο σπίτι του με τα λόγια «κανένα κακό να μην εισέλθει», είπε ο Διογένης: «Ο κύριος του σπιτιού πού πρέπει να πάει τότε;»

